

Ο Ακάθιστος Ύμνος

οι Χαιρετισμοί στην Παναγία μας
- απόσπασμα με ερμηνεία -

Επιμέλεια

Δημ. Καραβασίλης, Ηλ. Λιαμής, Χαρ. Χωραΐτης, Π. Ρούσσο

Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια

σε κάθε κίνδυνο, σε
κάθε απειλή
στρεφόμεστε στην
Παναγία μας όπως
και σε κάθε χαρά και
ευλογία

Ο νικητήριος παιάνας!

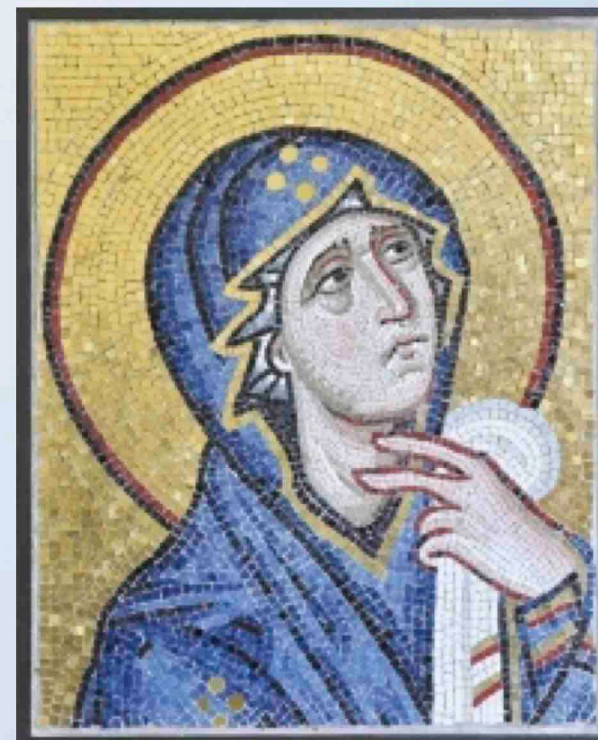
- **«Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια ως λυτρωθείσα των δεινών ευχαριστήρια αναγράφω σοι η Πόλις σου Θεοτόκε. Αλλ' ως έχουσα το κράτος απροσμάχητον εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον, ίνα κράζω σοι Χαίρε νύμφη ανύμφευτε».**
- Σε σένα, Θεοτόκε, την υπέρμαχη Στρατηγώ, ευχαριστήρια τραγούδια και νικητήριους ύμνους συνθέτω εγώ, η Πόλις σου η Κωνσταντινούπολη, επειδή (με την δική σου επέμβαση) λυτρώθηκα απ' τις συμφορές. Αλλά συ που έχεις ακαταμάχητη δύναμη, ελευθέρωσε με από κάθε κίνδυνο, για να φωνάζω τιμητικά σε σένα «Χαίρε νύμφη ανύμφευτε».

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη
εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ
ἄσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν,
Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς
Αὐτὴν τοιαῦτα

Ὅταν ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ πήγε στην
παρθένο Μαρία για να της αναγγεῖλει ὅτι θα
γινόταν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, εἶδε ὅτι ἐνῶ της
μιλοῦσε με τὴν ἀσώματη φωνή του, ὁ Υἱός
τοῦ Θεοῦ ἐπαίρνε σῶμα μέσα στα σπλάγχνα
της Παναγίας! τότε θαύμασε λοιπόν, τὸ αὐλο
καὶ οὐράνιο αὐτὸ πνεῦμα καὶ ἀρχισε να
ἀπευθύνει στη Θεο-τόκο τα παρακάτω
«χαίρε»

- **Χαίρε, δι' ης η χαρά εκλάμψει | Χαίρε, δι' ης η αρά εκλείψει.**
Μες από την Παναγία θα έβγαινε η λάμψη της χαράς, δηλαδή ο Λυτρωτής. Και πάλι μες από την Παναγία θα δινόταν στους ανθρώπους η απαλλαγή από την κατάρρα του προπατορικού αμαρτήματος.
- **Χαίρε, του πεσόντος Αδάμ η ανάκλησις. Χαίρε των δακρύων της Εύας η λύτρωσις.**
Χαίρε, γιατί με σένα ξαναφωνάζει κοντά του τον πεσμένο Αδάμ ο Θεός και λυτρώνει την Εύα από τα δάκρυά της.
- **Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς. Χαίρε, βάθος δυσθεώρητον και Αγγέλων οφθαλμοίς.**
Οι ανθρωπίνοι λογισμοί δεν μπορούν να φτάσουν εύκολα στο ύψος της αξίας που σου έδωσε η Χάρις του Θεού. Και τα μάτια των αγγέλων δεν μπορούν να βυθοσκοπήσουν το μυστήριο που επάξια εκπροσωπείς.
- **Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα. Χαίρε ότι βαστάζεις τον βαστάζοντα πάντα.**
Μαρία κρατάς στα γόνατά σου ως επίγειος θρόνος τον Κύριον του παντός. Βαστάζεις Εκείνον που όλα τα ορατά και αόρατα βαστάζει.
- **Χαίρε, αστήρ εμφανίων τον ήλιον. Χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.**
Είσαι ο αυγερινός, που λάμπεις πριν ανατείλει ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, ο Χριστός. Είσαι η γυναίκα που από σένα και με την θέλησή σου πήρε σάρκα ο Υιός του Θεού.
- **Χαίρε, δι' ης νεουργείται η κτίσις. Χαίρε, δι' ης βρεφουργείται ο Κτίστης.**
Είσαι εκείνη με την οποίαν ανανεώνεται η κτίση και από την οποία προήλθε ως βρέφος ο Κτίστης.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε |

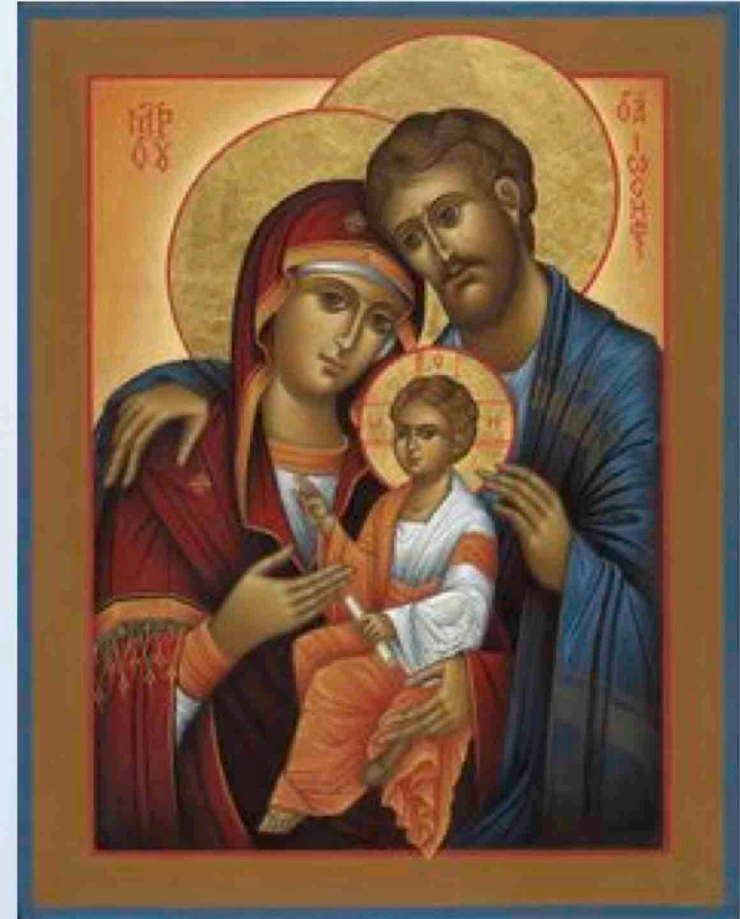
Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ
Γαβριὴλ θαρσαλέως • τὸ παράδοξόν σου τῆς
φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῆ ψυχῇ
φαίνεται • ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως, τὴν
κύησιν πῶς λέγεις κρᾶζων

Βλέποντας ἡ Παναγία ὅτι ἦταν παρθένος
ἀπόρησε γιὰ τὸ πῶς θὰ ἦταν δυνατό νὰ
γεννήσει παιδί. Σάστισε στὰ λόγια τοῦ
Ἀρχαγγέλου καὶ ταραχτήκε. Τῆς φάνηκαν
παράδοξα καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τα καταλάβει.
Καὶ με τὸ θάρρος τῆς αγνότητος τὸν ρώτησε
πῶς θὰ γινόταν αὐτὸ ἀφοῦ ἦταν παρθένος.

Γνώσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ Παρθένος
ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν
λειτουργοῦντα • ἐκ λαγόνων ἀγνῶν υἷον
πῶς ἔσται τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι.
Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν
κραυγάζων οὕτω

Αὐτό που ζητούσε να μάθει η Παναγία
ἦταν γνώση που ξεπερνούσε την δύναμη
του ανθρώπινου λογικού Ἰἦταν θείο
μυστήριο. Ρωτά όμως τον άυλο λειτουργό
του Υψίστου τον Αρχάγγελο και τον
παρακαλεί να της πει πῶς θα συμβεί να
γεννήσει παιδί από παρθενικά σπλάχνα.
Και ο Γαβριήλ, ἐμφοβος ενώπιον εκείνης
που θα ἔδινε στον κόσμο τον Σωτήρα, της
λέγει

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις. Χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.

Χαίρε συ που ο Κύριος σε αξιώνει να μάθεις τη μυστική Του απόφαση και θέληση. Χαίρε που τα ανέκφραστα πληροφορείσαι με την πίστη.

Χαίρε, των αθυμάτων Χριστού το προοίμιον. Χαίρε, των δογμάτων αυτού το κεφάλαιον.

Η Παναγία είναι το πρώτο και μεγαλύτερο από τα θαύματα της ενσάρκου οικονομίας. Είναι ακόμα η βάση και το αποκορύφωμα των δογμάτων της πίστεώς μας στον Χριστό.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε δι' ης κατέβη ο Θεός. Χαίρε, γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν.

Σκάλα που κατέβηκε ο Θεός, για να έλθει από τον ουρανό στη γη, είναι η Παναγία. Και συγχρόνως και γέφυρα, που μας ενώνει και ανεβάζει από τη γη στον ουρανό.

Χαίρε, το των Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα | Χαίρε, το των δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα.

Εσένα Μαρία θαυμάζουν οι άγγελοι κι ο ένας στον άλλον μεταδίδει τα σχετικά με σε. Και συ είσαι που τραυμάτισες τους χαιρέκακους δαίμονες τον κατάλληλο καιρό.

Χαίρε, το φως αρρήτως γεννήσασα. Χαίρε, το πως μηδένα διδάξασα.

Γέννησες το Φως του κόσμου με τρόπο ανείπωτο και κανείς δεν μπορεί να καταλάβει το πως.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν. Χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.

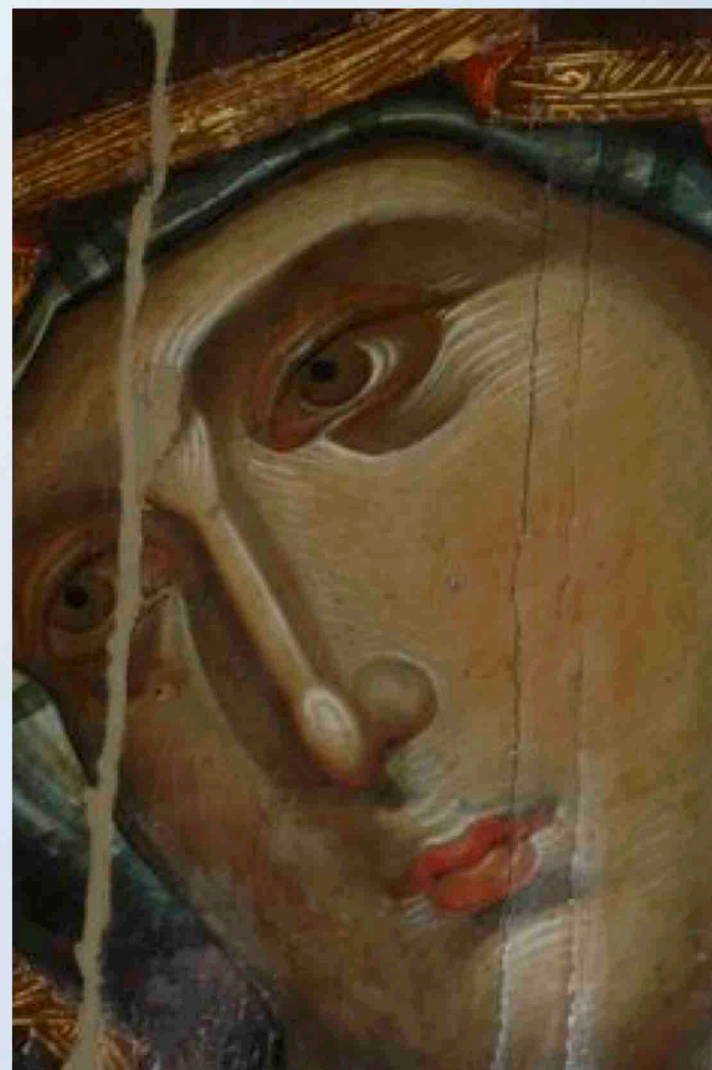
Είσαι κάτι που οι σοφοί δεν μπορούν να εννοήσουν. Είσαι η αυγή, που λάμπει στο νου των πιστών.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε
πρὸς σύλληψιν τῆ Ἀπειρογάμω• καὶ τὴν
εὐκαρπον ταύτης νηδύν ὡς ἀγρὸν
ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι τοῖς θέλουσι
θερίζειν σωτηρίαν ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως

Ἡ δύναμη του Ὑψίστου Θεοῦ που μπορεί να
κάνει τα πάντα περιέβαλε τη Μαρία σαν σκιά
προστατευτική. Και με αυτή τη θεϊκή δύναμη
με τρόπο ακατανόητο στο ανθρώπινο μυαλό η
εὐκαρπη κοιλία της έγινε για μας γλυκό
χωράφι, απ' όπου θερίσαμε τη σωτηρία,
ψάλλοντας ὅλοι μαζί
Ἀλληλούια.

Ἐχουσα θεοδόχον ἢ Παρθένος τὴν μήτραν,
ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ. Τὸ δὲ βρέφος
ἐκείνης εὐθὺς ἐπιγνόν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν
ἔχαιρε καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς
τὴν Θεοτόκον

μετά τον Ευαγγελισμό η Παναγία πήγε να
επισκεφθεί την Ελισάβετ τη συγγενή της, που
ήταν ἤδη ἔγκυος στον Ιωάννη τον
Πρόδρομο! Και μόλις η Μαρία, που είχε
συλλάβει το Χριστό, πλησίασε την Ελισάβετ,
το βρέφος που ήταν στην κοιλία τῆς
Ελισάβετ, κατάλαβε ὅτι ἦταν η Μητέρα του
Κυρίου και σκίρτησε. Και με τα σκιρτήματα
αυτά η μητέρα του Ιωάννη την χαιρέτησε ως
εξῆς:

Χαίρε, βλαστού αμαράντου κλήμα. Χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα.

Χαίρε κλήμα από την αμάραντη ρίζα του οίκου Δαυίδ. Χαίρε συ που τον άφθαρτο καρπό κατέχεις, δηλαδή τον Ιησού.

Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα φιλάνθρωπον. Χαίρε φυτουργόν της ζωής ημών φύουσα.

Συ είσαι ο αγρός όπου βλάστησε ο φιλάνθρωπος γεωργός, δηλαδή ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Συ είσαι το χώμα όπου φύεται ο Φυτευτής της ζωής μας.

Χαίρε, άρουρα βλασάνουσα ευφορίαν οικτιρμών. Χαίρε, τράπεζα βαστάνουσα ευθηνίαν ιλασμών.

Χαίρε γη, που βλαστάνεις με ευφορία τους Θείους οικτιρμούς και τράπεζα που έχεις πάνω σου τη δωρεά των θείων ιλασμών.

Χαίρε, ότι λειμώνα της τρυφής αναθάλλεις. Χαίρε, ότι λιμένα των ψυχών ετοιμάζεις.

Χλοερό λιβάδι για να εντρυφούμε έγινες κι ετοιμάζεις λιμάνι απάνεμο όπου θα καταφεύγουν οι ψυχές.

Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα. Χαίρε, παντός του κόσμου εξίλασμα.

Οι δεήσεις σου στον Κύριο για μας είναι ως θυμίαμα ενώπιόν Του ευπρόσδεκτο. Και συ εξιλεώνεις όλον τον κόσμο.

Χαίρε, Θεού προς θνητούς ευδοκία. Χαίρε, θνητών προς Θεόν παρηρησία.

Η καλοσύνη του θεού σε μας αποδείχθηκε με σένα. Και συ μας δίνεις θάρρος να απευθυνόμαστε σε Εκείνον.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε

Ο Χριστός, η Παναγία, οι άγιοι έχουν φως, χαρά, ελπίδα. Δεν φοβίζονται, δεν πανικοβάλλονται, δεν τιμωρούν, δεν φέρουν ταραχή, άγχος και πανικό. Ο άνθρωπος αυτοτιμωρείται όταν στερεί από τον εαυτό του αυτά που του δίνουν πνοή. Το πνεύμα του Θεού γλυκαίνει, ηρεμεί και ειρηνεύει τον άνθρωπο. Τον κάνει να ελπίζει, να βλέπει με πίστη το μέλλον ως βίωμα βαθιά αισιόδοξο.

Έλεγε ο Άγιος Πορφύριος, "Ο Χριστός είναι νέα ζωή. Ο Χριστός είναι το παν. Είναι η χαρά, είναι η ζωή, είναι το φως, το φως το αληθινό, που κάνει τον άνθρωπο να χαίρεται, να πετάει, να βλέπει όλα, να βλέπει όλους, να πονάει για όλους, να μειώνει την κακία, να θέλει όλους κοντά του και δίπλα στο Χριστό...."